

Numai cu ochii

Flavius

Inima mea se mai îndrăgostește
numai cu ochii,
nu mai risipește farmecul trupului tânăr
prin sânge chemarea urcând.

Mai rar scoate capul câte-o vibrație ascunsă
ce porii mi-i umple cu vise
în anii ce vin încărcăți cu păcate.

Tot mai atins de chinul durerii
ce devine obișnuință,
cad vinovat în propriile gânduri
ca într-o fântână fără ciutură.

Orice mă mai așteaptă
se hrănește din cuvinte galbene
stoarse dintr-o lămâie.

Mai luminos decât un copil în joacă
mă copilăresc alături de el.